

Codip - pers

Nr. 36

Januari 2010

Centrum voor Ontwikkeling, Documentatie en Informatie Palestijnen

Ectorsstraat 19, 3400 Landen

Tel: 011-88.15.52

E-mail: info@codip.be

Rekeningnr: 000-1576647-09

Webstek: www.codip.be

www.sabrashatila.web-log.nl

Inhoud

1. Nieuw CODIP-project
2. Ontsluieren van het zionisme
3. De BDS-campagne
4. CODIP-actief

Wanneer Obama voor Netanyahu kapituleert, is er niets dat Mahmoud Abbas kan doen. Wanneer de Amerikanen aan de Palestijnen vragen om Netanyahu's "belangrijke" stap tegemoet te komen met een andere belangrijke stap, is dat enkel een treurige grap. De Amerikanen helpen Netanyahu om de bal in het Palestijnse kamp te leggen, en terwijl ze hun ogen rollen, vragen ze waarom de Palestijnen – na zulks een monumentaal Israëlisch gebaar – het "vredeproces" niet willen hervatten.

Uri Avnery, Israëlische journalist, mensenrechtenactivist

Beste Palestina-vrienden,

2009 loopt op zijn einde en opnieuw kunnen we stellen dat het een bewogen jaar was: ondanks (veel te) voorzichtige Europese en Amerikaanse veroordelingen ging het bouwen van illegale joodse nederzettingen en het slopen van Palestijnse woningen in Oost-Jeruzalem ook nu gewoon door. Ruim een jaar na de Israëlische invasie van de Gazastrook liggen grote delen van de Gazastrook nog steeds in puin door de Israëlische blokkade, die de aanvoer van bouwmaterialen onmogelijk maakt. De armoede is er verdrievoudigd. De VN voorzien voedselhulp voor ongeveer één miljoen Palestijnen. Maar zelfs met deze VN-noodhulp kunnen de Palestijnen hun families niet voldoende eten meer geven.

Ondanks zijn uitgesproken extremistische ideeën is Avigdor Lieberman, (die zich profileerde als propagandist van een aanval op Iran), nog steeds op post als minister van Buitenlandse Zaken. Opnieuw werden Israëlische dienstweigeraars in de gevangenis gegooid omdat zij weigeren nog langer mee te werken aan de onderdrukking van de Palestijnse bevolking. Premier Netanyahu vond het nodig te eisen dat de Conventies van Genève, ter bescherming van de burgerbevolking in bezet gebied, niet langer voor Israël van toepassing zouden zijn. Mensenrechtenactivisten worden gevangen genomen. Fatahleden werden in Nabloes uit hun bed gelicht en op fascistische wijze op straat doodgeschoten.

Maar hier en daar is er ook goed nieuws. De aanklachten tegen New Profile, (een Israëlische vredesorganisatie die zich bekommert om het lot van dienstweigeraars), die van overheidswege werden ingediend om de organisatie monddood te maken, bleken niet hard te maken en de organisatie kan dus onverminderd door gaan met zijn missie. Er was het Goldstone-rapport dat duidelijk maakte wat er werkelijk in de Gazastrook gebeurde en de Israëlische regering nog maar eens met de neus op de feiten duwde. Meer en meer worden Israëlische politici en militairen, die naar het buitenland reizen, geconfronteerd met rechtszaken die wegens oorlogsmisdaden tegen hen worden ingediend. Onder andere Moshe Ya'alon (nu vice-premier en tevens gewezen stafchef van het leger) bekende openlijk op televisie dat hij om deze reden niet langer naar Europa kan reizen. Tot zover enkele kleine zaken die maken dat wij 2009 toch nog kunnen afsluiten met een bescheiden positieve noot.

Tot slot willen wij jullie hartelijk danken voor de steun aan onze Palestina-werking in 2009, eveneens in naam van het Palestijnse volk! We hopen ook in 2010 op jullie ondersteuning en vrijwillige inzet te mogen rekenen! Verder wensen we u prettige Kerstdagen en een gelukkig Nieuwjaar.

De CODIP-ploeg

1. NIEUW CODIP-project: Darna jongeren dansgroep

Peterschap Palestijnse Studenten

Eén van onze oudste projecten is het peterschap van Palestijnse studentes. Via de PWWSD ondersteunen we elk academiejaar vijf à zes Palestijnse studenten. Met onze financiële steun kunnen zij hun hogere studies aanvangen. Voor veel families in de bezette gebieden is het immers niet mogelijk om de verdere studies van al hun kinderen te betalen. Zeker families waarvan één of beide ouders niet meer kunnen werken of éénoudergezinnen zijn erg kwetsbaar. In dat geval kiezen gezinnen vaak om één van de zonen verder te laten studeren, terwijl de meisjes hun studies moeten stopzetten. Aangezien het de oudste zonen zijn die de ouders later zullen ondersteunen is dit voor de familie een logische keuze.

Meer en meer groeit echter de waardering voor de opleiding van vrouwen. Uit studies van de wereldgezondheidsorganisatie blijkt dat onderwijs voor meisjes de volgende generatie rechtstreeks ten goede komt. Als moeders kunnen zij betere keuzes maken naar de gezondheid en het onderwijs van hun kinderen toe.

Wanneer zij bij kunnen dragen in het onderhoud van het gezin, staat de gehele familie ook sterker wanneer ze getroffen worden door tegenslag (werkloosheid, ziekte, handicap, ...).

In 2007 studeerden twee studentes af. Nahreen uit Nabloes beëindigde haar computerstudies met succes en Samar uit Ramallah slaagde voor haar studies chemie. Twee nieuwe studenten werden opgenomen in het programma: Ahlam uit Hebron en Hasan uit Tulkarem. In 2008 is dan Sanae afgestudeerd als verpleegster en sindsdien steunen we ook Wael uit Ramallah.

Nahreen, Samar en Sanae, we wensen jullie het allerbeste voor de toekomst!

Zoals je misschien kunt merken aan de namen, steunen we dus sinds 2007 ook twee mannelijke studenten: Hasan en Wael. In samenspraak met de PWWSD hebben we besloten om ons te richten op studenten uit achtergestelde families, die de kost van hoger onderwijs niet alleen kunnen betalen, ongeacht hun geslacht. We blijven er ons echter van bewust dat vrouwelijke studentes het vaak extra moeilijk hebben om hun hogere studies te beëindigen.

Noodhulp

Leven onder bezetting is moeilijk. Ten gevolge van de voortdurende bezetting is de Palestijnse economie er sinds de jaren '90 verder op achteruit gegaan. De werkloosheidscijfers zijn hoog en vele Palestijnen leven onder de armoedegrens.

Sinds de blokkade van de Gazastrook, zo'n twee jaar geleden, werd een groot gedeelte van de bevolking afhankelijk van voedselhulp.

Een gezin wordt bijzonder zwaar getroffen wanneer de broodwinner niet meer kan werken. Dit kan zijn omdat hij zijn job verloren heeft. Maar zo'n 11.000 Palestijnen, voornamelijk uit de actieve bevolking, bevinden zich eveneens in Israëlische en Palestijnse gevangenissen. Bovendien heeft het geweld van de afgelopen jaren een zware menselijke tol geëist. Vaders en moeders hebben hun zoons en dochters verloren, kinderen hebben hun papa of mama verloren, grootouders hebben hun eigen kinderen moeten begraven en zorgen nu voor de kleinkinderen. Naast de vele doden zijn er ook grote aantallen Palestijnen gewond geraakt. Velen onder hen zullen voor de rest van hun leven gehandicapt zijn. Zij kunnen niet meer voor hun gezin zorgen, maar zijn nu afhankelijk van de zorg van hun familie.

Reeds enkele jaren ondersteunt CODIP via de PWWSD een aantal gezinnen die het moeilijk hebben om te overleven. Eén ouder gezinnen, gezinnen waarvan één of beide ouders ziek of gehandicapt zijn, grootouders die voor hun zieke kinderen en kleinkinderen moeten zorgen. Via deze ondersteuning kunnen zij zich, in een moeilijke periode, het hoogstnodige kopen: bloem, suiker, olie, rijst,...

Darna jongeren dansgroep te Nabloes

Opgroeien in Nabloes is niet makkelijk. Kinderen worden al op jonge leeftijd geconfronteerd met geweld en onrecht. Ouders kunnen hun kinderen niet afschermen van de realiteit van het leven onder bezetting. Veel ouders hebben ook niet de middelen om hun kinderen aan sociale en ontspanningsactiviteiten te laten deelnemen.

Darnacenter probeert kinderen uit het Askar vluchtelingenkamp een alternatieve ervaring te bieden, een mogelijkheid om even gewoon kind of tiener te zijn, plezier te maken met leeftijdsgenoten, samen creatief bezig te zijn. Tevens leren Palestijnse jongeren de traditionele volksdansen.

Tijdens de komende twee jaar willen wij de dansgroep ondersteunen in de aankoop van de traditionele kleding en een muziekinstallatie. Hiermee zullen ze hun bestaande groep kunnen uitbreiden, om tegemoet te komen aan de groeiende populariteit. De muziekinstallatie zal hen toelaten om de optredens vlot te laten verlopen.

Steun deze jongerendansgroep om jongeren hoop te geven, om hun cultuur in stand te houden en om je solidariteit te tonen.

Kort overzicht

Voortdurende projecten:

- Peterschap Palestijnse studenten
- Noodhulp

Nieuwe projecten:

- Coöperatieve in Sinjil
- Darna jongeren dansgroep in Nabloes

In naam van onze Palestijnse partners danken wij allen die de projecten de afgelopen jaren grootmoedig ondersteund hebben!

Hoe kunt u de vrouwen in Sinjil of de jongeren van Nabloes ondersteunen?

U kunt uw financiële bijdrage storten op rekening 000-1576647-09 van CODIP met de duidelijke vermelding van de naam van het project dat u wenst te steunen. Voor giften vanaf 30 € kunnen wij een fiscaal attest afleveren.

U kunt ook eens bij uw gemeente polsen wat de mogelijkheden zijn om één van CODIPs projecten te ondersteunen.

2. Ontsluieren van het zionisme – deel 1

De zionistische ideologie ligt aan de oorsprong van het koloniale project waaruit Israël ontstaan is. Yakov M. Rabkin ontsluit het zionisme in dit tweedelige artikel, gepubliceerd in oktober 2009.

Het woord “Zionisme” betekent verschillende dingen voor verschillende mensen. Sommigen gebruiken het als een eremedaille wanneer ze onvoorwaardelijk het goede en slechte van de staat Israël verdedigen. Veel Zionisten ergeren zich echter aan het omschrijven van Israël als een Zionistische staat. Zij benadrukken dat het een “Joodse staat” is, een “staat van het Joodse volk”. Menig persoon, die zichzelf als een Zionist omschrijft, is diep bedroefd over wat Israël is en doet, maar uit zijn leed met tegenzin in het openbaar. Anderen, waaronder enkele Israëliërs, zien het Zionisme als het voornaamste obstakel voor vrede in Israël/Palestina, een pad van collectieve zelfmoord. En, uiteindelijk, wordt het woord in sommige kringen als een belediging gebruikt.

Dit artikel probeert het Zionisme te ontsluiten door de oorsprong van het Zionistisch gedachtegoed te schetsen en zijn relatie met religie. Het begint met een kort overzicht van de evolutie van het Zionisme, van een bonte mengeling schijnbaar onverenigbare ideologieën tot een vrij monolithisch politiek standpunt tegenwoordig. Het artikel eindigt met een aantal antwoorden op twee vragen die tegenwoordig van belang zijn: wat verklaart de solide steun van de Canadese, Amerikaanse en andere Westerse regeringen aan de staat Israël? En waarom wordt de verwerping van het Zionisme en kritiek aan Israël vaak gezien als een antisemitische daad?

Oorsprong

Zionisme is een product van de Europese geschiedenis en één van de laatste bewegingen in de hedendaagse geschiedenis dat zich ten doel stelde om mens en maatschappij te transformeren. Zowel Zionisten als hun tegenstanders zijn het erover eens dat het Zionisme en de staat Israël een revolutie zijn in de Joodse geschiedenis, een revolutie die begon met de emancipatie en secularisatie van de Europese Joden in de 19de en 20ste eeuw.

Secularisatie, zoals de meeste Joden in Europa ervaren, was een noodzakelijke doch geen voldoende voorwaarde voor het ontstaan van het Zionisme. Een andere belangrijke factor was het verzet tegen de toegang van Joden in de Europese samenleving, wat samengroeide tot de seculiere ideologie van het raciale of wetenschappelijke antisemitisme. In tegenstelling tot het Christelijke anti-Joodse gevoel, dat zich richtte op de verlossing door bekering, ziet het moderne antisemitisme de Joden als een ras of een volk dat intrinsiek anders, zelfs vijandig is ten opzichte van Europa, zijn bevolking en zijn beschaving.

Secularisatie veranderde eveneens de Joodse identiteit radicaal van binnenuit: traditionele Joden kan je herkennen door wat ze doen of zouden moeten doen, de nieuwe Joden door wat ze zijn. Terwijl ze dezelfde religie praktiseren, is het toch wel gewaagd om te beweren dat Joden uit Polen, Jemen en Marokko tot dezelfde etnische groep behoren, laat staan dat ze allemaal afstammelingen zijn van de Bijbelse Hebreërs. Sommigen, zoals Professor Schlomo Sand van de Tel Aviv Universiteit, stelt dat het Joodse volk, als een etnisch concept, eenvoudigweg ‘uitgevonden’ is om te voldoen aan de noden van het Zionisme aan het einde van de 19de eeuw; zonder natie kan men immers geen nationalist zijn.

Met de woorden van wijlen Professor Yeshayahu Leibowitz van de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem:

“Het historische Joodse volk was noch een ras, noch een volk van een bepaald land, noch van een bepaald politiek systeem, noch een volk dat dezelfde taal spreekt, maar het volk van het ‘Torah Jodendom’ en zijn geboden, een volk met een specifieke manier van leven, zowel op het spirituele als praktische niveau, een manier van leven die aanvaarding uitdrukt van het juk van de Torah en zijn geboden. Dit bewustzijn had effect op de mensen van binnenuit. Het vormde zijn nationale essentie, het handhaafde zichzelf doorheen de generaties en slaagde erin de identiteit van het Joodse volk te bewaren ongeacht de tijden en omstandigheden.”

Het Zionisme verwierp de traditionele definitie ten voordeel van een moderne nationale definitie. Zodoende aanvaardden de Zionisten de visie van de antisemieten dat de Joden een apart volk of ras zijn, en internaliseerden ze veel van de antisemitische kritiek tegenover de Joden, die ervan beschuldigd worden dat ze gedegenereerde onproductieve parasieten zijn. De Zionisten namen zich voor om de Joden vanuit hun zielige conditie te verlossen en hervormen. In de woorden van Professor Elie Barnavi, de voormalige Israëlische ambassadeur in Parijs, “het Zionisme was een uitvinding van de intellectuelen en de geassimileerde Joden ... die hun rug toegekeerd hadden aan de rabbi's en de moderniteit nastreefden, hopeloos op zoek naar een remedie tegen hun existentiële angst”. De meeste Joden verwierpen het Zionisme van in het begin. Zij zagen dat de Zionisten in de hand speelden van hun ergste vijanden, de antisemieten: de laatsten wilden verlost worden van alle Joden, terwijl de eerste hen allemaal in Israël wilden. De stichter van het Zionisme, Theodore Herzl, zag de antisemieten als ‘vrienden en bondgenoten’ van zijn beweging.

Te midden van de vele tendensen binnen het Zionisme, formuleerde de dominante stroming vier objectieven: 1) het transformeren van de transnationale en extraterritoriale Joodse identiteit gebaseerd op de Torah in een nationale identiteit, zoals diegenen in Europa; 2) het ontwikkelen van een nieuwe nationale taal gebaseerd op het Bijbels en rabbijns Hebreeuws; 3) het overplaatsen van de Joden vanuit hun herkomstlanden naar Palestina; 4) het oprichten van politieke en economische controle over het land, indien nodig met geweld.

Terwijl andere Europese nationalistes, zoals de Polen of de Litouwers, enkel de controle dienden te ontfutselen van de koloniale machten om weer ‘meester in hun eigen huis’ te worden, moesten de Zionisten een grotere uitdaging aangaan door de eerste drie objectieven tegelijkertijd te bereiken.

Het Zionisme is een rebellie geweest tegen het traditionele Jodendom en zijn cultus van nederigheid en verzoening. Het is een moedige poging geweest om de meegaande, vrome Jood, die vertrouwt op de goddelijke Voorzienigheid te transformeren in een onverschrokken seculiere Hebreër die enkel vertrouwt op zijn eigen macht. Deze transformatie was een indrukwekkend succes.

Het Zionisme en religie

Volgens de sarcastische opmerking van een Israëlische collega “onze aanspraak op dit land kan je weergeven in een notendop: God bestaat niet, en hij heeft ons dit land gegeven”. Het zijn inderdaad het seculiere nationalisme en de religieuze retoriek die aan de basis van de Zionistische onderneming liggen.

Inderdaad, het Zionisme draaide gebed en Messiaanse verwachtingen om in oproepen voor politieke en militaire actie. In zijn intellectuele geschiedenis van het Zionisme heeft Professor Shlomo Avineri van de Hebreeuwse Universiteit geobserveerd dat “Joden geen verband leggen met de visie van ‘Terugkeer’ op eenzelfde actieve manier waarop de meeste christenen de ‘Wederkomst van de Heer’ zien ... Het blijft een feit dat ondanks alle emotionele, culturele en religieuze intensiteit de link met Palestina de praktijk van het Joodse leven in de Diaspora niet veranderd heeft: Joden bidden nog steeds driemaal per dag voor de verlossing die de wereld zal transformeren en hen naar Jeruzalem zal terugbrengen, maar ze emigreren niet naar Jeruzalem.” Ze migreerden niet omdat de Joodse traditie de collectieve, en zeker niet gewelddadige, terugkeer naar het Beloofde Land ontmoedigt: de ‘Terugkeer’ zal een onderdeel zijn van de Messiaanse verlossing van de hele wereld.

Het verwondert dan ook weinig dat het Zionistische gedachtegoed een onmiddellijke oppositie opriep bij de traditionele Joden. “Het Zionisme is de meest geduchte vijand van de Joodse Natie. ... Het Zionisme doodt de natie en zet dan het lijk op de troon”, verklaarde een prominente Europese rabbi ongeveer een eeuw geleden. De Israëlische wetenschapper Yosef Salmon verklaart deze oppositie als volgt:

“Het was de Zionistische bedreiging die het ernstigste gevaar vormde, omdat het probeerde de traditionele gemeenschap haar geboorterecht te ontnemen, zowel in de Diaspora als in Israël, het object van de Messiaanse hoop. Het Zionisme daagde alle aspecten van het traditionele Jodendom uit: door het voorstellen van een moderne, nationale Joodse identiteit; door de traditionele samenleving ondergeschikt te maken aan de nieuwe levensstijl; en vanuit de attitude ten opzichte van de religieuze concepten van Diaspora en verlossing. De Zionistische bedreiging bereikte elke Joodse gemeenschap. Het was allesomvattend en onverbidlijk en leidde tot een compromisloze oppositie.”

Rabbi's waren bezorgd, zelfs voor het uitroepen van de staat Israël, dat de “Zionisten uiteindelijk een soort Jodendom zouden creëren van kanonnen en bajonetten, wat zou leiden tot een omkering van de rollen van David en Goliath en de uiteindelijke pervertering van het Jodendom, dat nooit oorlog en soldaten ophemelde.” Dit is wel wat er gebeurde, vooral binnen de Nationale Religieuze beweging, de motor van de Zionistische nederzettingen in de gebieden die in 1967 veroverd werden door de Israëlische troepen.

Het verenigen van traditionele Joodse symbolen met een essentieel seculier Zionisme, hoe incongruent ook, is zeer invloedrijk. De identificatie met Israël's vertrouwen op geweld is toegenomen, zelfs onder vele gelovige Joden, ondanks de principiële verwerping van het Zionisme door de rabbi's die ze aanhangen. Nog belangrijker is het feit dat het Zionisme het Jodendom vervangen heeft als een nieuwe religie voor miljoenen seculiere en atheïstische mensen. Ze verwerpen instinctmatig afkeuring van Israël en vermijden de onaangename feiten. In het geloof dat ze zich gedragen als goede Joden juichen ze hun ideale, virtuele Israël toe, net zoals Westerse communisten vroeger een ideaal van de Sovjetunie steunden, dat weinig van doen had met de realiteit.

Tegelijkertijd blijven verschillende Joden zich verzetten tegen het Zionisme, en beschuldigen ze het van de vernietiging van de Joodse morele waarden en het in gevaar brengen van Joden in Israël en elders. Het blijft echter onduidelijk of de breuk tussen diegenen die vasthouden aan het Joodse nationalisme en diegenen die

het verafschuwen ooit gelijmd zal kunnen worden. Of dat, zoals in het Christendom, het Zionisme zal samensmelten in een nieuwe identiteit, onafhankelijk van het Jodendom.

Terwijl het Zionisme de Joden diepgaand verdeeld heeft, heeft het tientallen miljoenen evangelische Christenen in de Verenigde Staten en elders verenigd. Sommigen beweren dat Israël “belangrijker is voor de Christenen dan voor de Joden”. Volgens de prominente evangelische predikant Jerry Falwell is de oprichting van de staat Israël in 1948 “de belangrijkste gebeurtenis in de geschiedenis sinds de Hemelvaart van Jezus Zonder de staat Israël in het Heilige Land, kan er geen tweede komst van Jezus Christus zijn, noch kan er een Laatste Oordeel of Einde van de Wereld zijn”. De coalitie van ‘Christians United for Israël’ claimt dat het vele malen meer aanhangers heeft dan het totale aantal Joden wereldwijd (tussen 13 en 14 miljoen). De meeste Zionisten vandaag zijn Christenen, wat amper een verrassing is sinds het hele project om Joden te verenigen in het Heilige Land destijds ontstaan is binnen de Angelsaksische Protestantse kringen, nog voordat de Joden het eind 19de eeuw accepteerden.

Deel 2 van dit artikel kunt u lezen in CODIP-pers 37. De auteur is Professor Geschiedenis aan de Universiteit van Montreal. Zijn recente boek A Threat from within: A Century of Jewish Opposition to Zionism (Fernwood) werd vertaald naar acht talen en genomineerd voor de Governor General Award.

3. De BDS campagne en het uur van de waarheid

Gestolen schoonheid

De campagne Gestolen schoonheid (‘Stolen beauty’ in het Engels) wint grond. De boycot campagne tegen Ahava schoonheidsproducten heeft recentelijk de steun gekregen van de Nederlandse politicus Harry Van Bommel en de Israëlische vredesorganisatie Gush Shalom.

Ahava produceert haar producten in de nederzetting van Mitzpe Shalem en haalt haar grondstoffen – de modder uit de Dode Zee – uit de omgeving van de nederzetting Kalia. Beide nederzettingen zijn eveneens voor 44 % aandeelhouder van het bedrijf. Terwijl het bedrijf de natuurlijke rijkdommen van de Palestijnen neemt, zonder hun toestemming en zonder hen hiervoor te compenseren, hebben de Palestijnen geen toegang tot de kust van de Dode Zee.

De Ahava producten vermelden verkeerdelijk afkomstig te zijn van de Dode Zee in Israël. Politicus Harry Van Bommel heeft omtrent deze misleidende labels een vraag gesteld aan minister voor buitenlandse zaken, Mevrouw Verhagen.

De campagne loopt nu in verschillende landen: Nederland, de Verenigde Staten, Canada, Ierland, het Verenigd Koninkrijk. De Israëlische vredesorganisatie Gush Shalom heeft een open brief geschreven naar het bestuur van Ahava en roept hen op hun illegale activiteiten te stoppen en zich terug te trekken uit de bezette gebieden.

Belgische boycot-acties in de kijker

Op 28 november 2009 heeft een groep vredesactivisten in het warenhuis Carrefour een geslaagde boycot-Israël-actie gehouden volgens een nieuwe formule. Ze haalden Israëlische producten zoals Jaffa-appelsienen en avocado's, Soda-Club (een apparaat om frisdrank te maken, Tivall-, Carmel- en Sabraproducten uit de rekken en informeerden de klanten om deze producten niet langer te kopen. Met de actie willen ze dat Carrefour en andere warenhuizen stoppen met de verkoop van alle producten uit Israël.

Bent u op zoek naar een eenvoudige en overzichtelijke lijst van de meest voorkomende Israëlische producten in België? Op de achterzijde van de boycot-flyer vindt u deze terug.

Christelijke Palestijnse leiders roepen kerken op tot boycot

Op 11 december hebben prominente christelijke Palestijnse leiders het 'Kairos Palestine Document' gepubliceerd. Hierin roepen ze kerken wereldwijd op om de BDS-campagne te ondersteunen als een vorm van actieve geweldloosheid.

Kairos is een oud Grieks woord en betekent het opportune ogenblik. Het 'Kairos Palestine Document' is gebaseerd op de bevrijdingstheologie. Ten tijde van de strijd tegen de Apartheid in Zuid-Afrika werd een gelijkaardig document gepubliceerd.

Ook de datum van de lancering is speciaal gekozen. Op 11 december 1948 aanvaardde de Algemene Vergadering immers Resolutie 194 die oproept om de Palestijnse vluchtelingen terug te laten keren naar hun huizen.

U kunt het document raadplegen op onze website: <http://www.codip.be/achtergrond/actualiteit/091216-Kairos-Palestine.pdf>

4. CODIP-ACTIEF

1. Al onze leden, sympathisanten, vrijwilligers en sponsors zijn uitgenodigd op **de nieuwjaarsreceptie van CODIP-VPK op 14 januari 2010 om 18 u** in 1080 Brussel, Vierwindenstraat 60 (gebouwen van Oxfam Solidariteit). Met een hapje en een drankje vertellen we over onze jaarplanning, de CODIP-VPK toekomstplannen en vooral ook het relaas van de Mars op Gaza. Een VPK-delegatie gaat mee met de internationale oproep Mars op Gaza (Deze start in Caïro op 30 december en duurt tot 3 januari) om de blokkade van de Gazastrook te doorbreken. Graag een seintje (info@codip.be) als we u mogen verwachten!

2. Met het Vlaams Palestina Komitee (VPK) op inleefreis naar Palestina en Israël! Ga je ook mee?

Als waarnemer optreden in Palestina, de dagelijkse situatie met eigen ogen zien, Palestijnse en Israëlische organisaties ontmoeten, je solidariteit met de bevolking in woord en daad uitdrukken,...

Waar? Palestina en Israël met o.a. bezoeken aan: Hebron, Bethlehem, Ramallah, Nablus, Jeruzalem, Jordaanvallei, Jenin, Palestijnen in Israël, Israëlische vredesorganisaties, Golanhoogten.

Wanneer? half maart 2010 en half juli 2010: inschrijven kan zolang er plaatsen zijn. We vragen wel een deelname aan 3 voorbereidende avonden. Contact / meer informatie over deze reizen: Vlaams Palestina Komitee: vpk@vlaamspalestinakomitee.be - Telefoon: 02 501 67 49.

3. Komende activiteiten waarvoor we jouw hulp en inzet voor nodig hebben:

- a. Luchthaven Bierset (Luik), **6 februari**: uur nog af te spreken. Israëlische producten komen aan in Bierset en worden van daaruit verspreid in gans Europa. Met een actie aan de luchthaven willen we informeren, sensibiliseren en vooral druk uitoefenen om niet langer Israëlische producten via Belgische luchthavens te verspreiden. Wil je meedoen, graag een seintje op info@codip.be.
- b. COBI (coördinatie Boycot Israël): **maart 2010** actie grootwarenhuizen. Wil je ons versterken? Laat je ons weten of je mee wilt doen? Aangezien er blijkbaar altijd zionisten in slagen om zich in te schrijven en dus de politie verwittigen die gewillig naar hen luistert, geven we plaats, en uur niet door, datum wel. Dus graag een seintje als je ons wilt versterken!
- c. Dexia campagne 'Israël koloniseert, Dexia financiert' zoekt dringend mensen:
 - i. Ben je reeds aandeelhouder van Dexia? Laat het ons weten, we hebben je nodig.
 - ii. Of wil je een Dexia-aandeel kopen om ook een vraag te stellen op de Algemene Vergadering in mei? We zoeken veel mensen om mee de druk op Dexia te verhogen!

Voor mensen die willen meedoen is er een voorbereidende vergadering op 13 januari.
Laat het ons snel weten, aub!

4. Kan ook jij niet langer zwijgen over het onrecht dat Israël al bijna 62 jaar de Palestijnen aandoet? Je kan je inzetten om te werken aan gerechtigheid!

- a. Boycotacties opdat de grootwarenhuizen zouden stoppen met de verkoop van Israëlische producten
- b. Mediawatch: de leugenachtige geschiedenisverhalen counteren
- c. Meegaan op inleefreis en je verhaal verder vertellen in organisaties, scholen, enz
- d. Acties hier in België versterken en/of je inzetten in lokale actiegroepen
- e. Projecten steunen in Palestina en deze bekendmaken in jouw omgeving
- f. Er is zoveel te doen, en zoveel handen tekort voor administratie, organisatie, enz...

5. Dankzij de extra inspanningen van CODIP vrijwilligers en sympathisanten kon CODIP extra financiële steun inzamelen om de Palestijnen te helpen en ook moed te geven!

- a. 1.000 € van de Stad St-Truiden en 527 € van de gemeente Alken voor noodhulp, waarvoor onze welgemeende dank.
- b. Dankzij de inzet van onze vrijwilligers om een ganse zaterdag op te offeren om een Palestijns etentje te bereiden als steun voor de vrouwencoöperatieve in Sinjil slaagden we erin om dit jaar nog, extra steun te verlenen aan deze vrouwen coöperatieve! Van harte dank aan alle aanwezigen en aan de grootmoedige donoren.
- c. De uiteindelijke steun voor 2009, lees je in CODIP-pers 37.

6. Wist je dat

- a. Er 500 Palestijnen gevangen zitten in Egypte? Op 14 oktober overleed Yousef Hamdan Abu Zuhri, broer van Dr. Sami Abu Zuhri, woordvoerder van Hamas, aan zware foltering in de Burj al Arab gevangenis in Alexandria, Egypte.
- b. 1,5 miljoen Palestijnen leven in de Gazastrook onder de Israëlische blokkade, met goedkeurend oog van de westerse landen, inclusief België?
- c. 80 % van de bevolking in de Gazastrook leeft onder de armoedegrens en is afhankelijk van noodhulp van de VN. De VN zeggen zelf dat noodhulp enkel toelaatbaar is voor weken of maanden, niet voor jaren!
- d. Meer dan 8.000 huizen vernield werden in de Gazastrook. Israël laat geen goederen binnen die de heropbouw van de huizen zou toelaten. Daardoor zijn duizenden families dakloos en overleven in tenten, ook vandaag in de wintermaanden.
- e. Door de bombardementen van een jaar geleden in de Gazastrook en de blokkade 50.000 Palestijnen psychosociale hulp nodig hebben; 5.000 Palestijnen werden gewond en 30 % zijn blijvend gehandicapt. pscnews@palestinesolidaritycampaign.org (3-11-09)
- f. Het Israëlische ministerie van Binnenlandse Zaken de woonvergunning introk van 4.577 Palestijnen in Oost-Jeruzalem in 2008?
- g. De VS veel beloven maar weinig geven? Bij de onlangs voorgestelde gevangenenruil eisen de VS dat de ene Israëlische soldaat 'onvoorwaardelijk' vrijgelaten wordt. Terwijl over de 12.000 Palestijnse gevangenen, die eveneens gekidnapt werden door Israël en zelfs tegen het Internationaal Recht in Israël worden gevangen gehouden, met geen woord gesproken wordt. Kennen de westerse landen het Internationaal Recht enkel als het hun belangen goed uitkomt?
- h. Israël onlangs toegegeven heeft dat het organen van o.a. gekidnapte Palestijnen werden gebruikt voor transplantatie.

7. Voor de mensen die de CODIP-pers per brief ontvangen: als je een e-mailadres hebt, geef het ons door aub, je helpt ons werkingskosten besparen!
Hartelijk dank bij voorbaat!